

INDENRIGS- OG SUNDHEDSMINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K

T +45 7226 9000
M sum@sum.dk
W sum.dk

Dato: 11-02-2025
Enhed: Kommunalret
Sagsbeh: thj
Sagsnr.: 2025 - 1020
Dok. nr.: 288694

Folketingets Socialudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 341 (Alm. del), som Folketingets Socialudvalg har stillet til indenrigs- og sundhedsministeren den 14. januar 2025. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Birgitte Bergman (KF) og Marlene Harpsøe (DD).

Spørgsmål nr. 341:

”Mener ministeren, at det er udtryk for god forvaltningsskik, hvis Ankestyrelsen i klagesager om kommuners indførelse af betalingsparkering alene lægger kommunens udtalelser til grund for afgørelsen og helt vælger at ignorere den dokumentation, som den anden part i sagen har fremsendt.”

Svar:

Jeg kan generelt oplyse, at det almindelige tilsyn med kommuner og regioner varetages af Ankestyrelsen med Indenrigs- og Sundhedsministeriet som overordnet tilsynsmyndighed.

Indenrigs- og Sundhedsministeriet er som led i det kommunale og regionale tilsyn ikke i almindelighed klageinstans over for Ankestyrelsen. Ministeriet kan af egen drift tage spørgsmål om lovligheden af kommunale og regionale dispositioner eller undladelser, som Ankestyrelsen har udtalt sig om som tilsynsmyndighed, op til behandling, når ministeriet skønner, at sagen er af principiel eller generel betydning eller har alvorlig karakter. Det samme gælder, hvis Ankestyrelsen har besluttet ikke at tage spørgsmål om lovligheden af kommunale og regionale dispositioner eller undladelser op til behandling.

Det er på den baggrund ikke muligt for mig at gå nærmere ind i den konkrete sag, da jeg og ministeriet i så fald vil blive inhabile, hvis sagen senere tages op i ministeriet.

Indenrigs- og Sundhedsministeriets mulighed for at tage stilling til lovligheden af Ankestyrelsens dispositioner eller undladelser som led i udøvelsen af tilsynet omfatter ikke en adgang til at behandle, om Ankestyrelsens sagsbehandling er rimelig eller hensigtsmæssig, eller til om sagsbehandlingen i øvrigt er i overensstemmelse med principperne for god forvaltningsskik.

Jeg kan endvidere generelt oplyse, at forvaltningsrettens regler og principper finder anvendelse i forbindelse med Ankestyrelsens sagsoplysning.

Vurderes en sag ikke at være tilstrækkeligt oplyst, skal Ankestyrelsen indhente yderligere oplysninger efter det såkaldte officialprincip. Det er et grundlæggende princip i forvaltningsretten, hvor formålet er at nå til den materielle rigtige afgørelse og udfald, samt sikre at en myndighed ikke træffer afgørelse på grundlag af et utilstrækkeligt materiale.

Det følger endvidere af § 49, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse, at kommunalbestyrelsen skal tilvejebringe og meddele Ankestyrelsen de oplysninger og udlevere de dokumenter, Ankestyrelsen forlanger om forhold i kommunen. Kommunalbestyrelsens pligt omfatter alle oplysninger, som kommunalbestyrelsen i forvejen ligger inde med.

Endelig er offentligt ansatte undergivet en sandhedspligt. Sandhedspligten er knyttet til ansættelsesforholdet, og den gælder derfor i alle tilfælde, hvor vedkommende optræder i egenskab af offentligt ansat. Dette gælder både statslige og kommunale myndigheder, og i konsekvens heraf både statsligt og kommunalt ansatte. Der henvises f.eks. til Forvaltningsret, 2018, Niels Fenger, s. 190.

Jeg mener på den baggrund, der er nogle fornuftige rammer om Ankestyrelsens sagsbehandling.

Med venlig hilsen

Sophie Løhde